

No Name č. 3, ročník II.

Ahoj,

Je dopoledne, středa, a já nevím, co bych psal. Je to zajímavý, ale vždycky mám aspoň trošku představu, co vám tak chci asi sdělit a dnes nic. Co proběhlo od posledního No Name? Indiánské léto a VH s přednáškou o pohlavních chorobách. Doufám, že vás to alespoň trošku zaujalo. Kdybyste kdokoliv měli kontakt na zajímavého člověka, který je schopen uspořádat přednášku o něčem, řekněte mi to. Příště se už konečně dostaneme k roku 1938. Do příští VH si rozmyslete účast na CVVZ, 21.10. budu posílat přihlášky.

S modrou oblohou

Drobek

Kotel

Téma příštího kotle je „V roce 1938 jsme měli s Němci bojovat“

Agentura

Otázka na příští VH zní: „Kolik oblouků má historický most přes řeku Oslavu v Náměšti?“

Příští Valná hromada

Úterý 20.10.1998 18:00 klubovna v Židech

Informace o CVVZ

Celostátní Velká Výměna Zkušeností (CVVZ) se po ročnících v Třebíči (1996) a Kladně (1997), přestěhovala letos do Brna. CVVZ je již tradičním a svého druhu největším fórem pro hledání společného jmenovatele všech, kteří se amatérsky i profesionálně věnují výchově a smysluplnému využívání volného času dětí a mládeže. Na každou CVVZ mám skvělé vzpomínky – v Náchodě roku 1994 jsme byli za Třebíč skvělá parta, v Třebíči 1996 jsem se citově zbláznil do jedné dívčiny s velkým D a minulý rok to bylo opravdu NoComment, ať už šlo o cestu vlakem do Kladna, kdy Čmuček málem nestihl v Jihlavě přestoupit, za Havlíčkovým Brodem jsme přešli člověka a díky tomuto zpoždění se z Kolína cestovalo do Prahy vlakem InterCity. Samotné hledání školy a vlastně samotná CVVZ byla dalším

takovým „dortíčkem“. Nespalo se 2 noci a tak si jistě představíte, jaká byla cesta zpátky, kdyby nebylo mě, tak z Kolína místo přestupu pokračujeme vesele do Pardubic. Mimo těchto „akcí“ se ale na CVVZ dozvíte mnoho věcí, ať už formou přednášek, nebo diskusí. Letos budeme mít v Brně opět svoji nástěnku a i když cesta do Brna bude úplně něco jiného, než do Kladna, musí to stát za to. A proto vyhláшуji následující:

Odjezd 6.11.1998 v 17.26 rychlíkem z třebíčského hlavního nádraží

Každý bude u sebe mít: tričko brigády, červený sprej na hlavu, hudební nástroj (kytara, foukací harmonika, prázdná plechovka, valcha apod.) a u batohu bude mít každý povinně uvázanou prázdnou flašku od piva jako provokaci.

Zvláštní odměna: čeká na toho, kdo vyrobí do odjezdu vlajku Brigády, kterou stále nemáme!

Tým doktora Chocholouška bude mít navíc bílé pláště.

Co potřebujete k přihlášení?

Především být na příští VH, kde si vás napíšu.

Cena za ubytování včetně JÍDLA! (takže to není až tak moc) 250,- Kč, platí se až při prezentaci v Brně.

Když se přihlásíte a obětujete svoje kapesné či co, čeká vás životní zážitek....

P.S.: Co říkáte návrhu, který se ke mně donesl, a to jet na CVVZ přes Havl.Brod, nebo přes Znojmo???

Tak vy nebudete psát parchanti?

Jako v podstatě to neberte tak zle, ale když se na tvoření NoNamu podílím akorát já, Abdul a Čmuček, nemůže vás nikdy tolik chytout, jako kdybyste do něho psali sami kvanta článků. A v Pulsu tu rubriku taky nemáme je pro mě! Takže to bylo jen takový malý upozornění. Stačí pro to udělat málo. Předat vaše výtvary lidem mě, nebo lidem, z kterými se často vidím: Čučajdě, Abdulovi, Hansovi, Brzdovi, Paye....

Velký téma:ženský

Minulý rok se v NoNamu „vyvrbilo“ pár kontroverzních témat, a tak bych rád jedno otevřel napsáním vlastního názoru.

Vtipy na téma ženský, čtvmozky, slepice a pokladnička zná každý. Přiznám se bez vytáček, že se jim také rád zasměju, ale čeho je moc... . Už ta základní věc, že nám dali život. Samozřejmě, k stvoření života je potřeba taky chlap, ale ten si jenom odbude svoje a pak je na ženě – starej se! Odnosí nás, vypiplá, zahrne vším možným, a někteří z nás se pak odvděčí způsobem ... škoda mluvit. Ženy nás nutí stále vymýšlet něco nového, 90% chlapský aktivity motivuje ženská, nenaděláte nic. Žena je nekrásnější bytost ve vesmíru. Když padá hvězda, vychází ranní sluníčko na bezmračnou oblohu nebo v hlubokém údolí zurčí přes kameny studený potok, chlap o tom napíše básničku – kvůli ženský. Nechápu toho, kdo sbalí ženskou, a pak na všechno rezignuje a jen tak spokojeně „pokračuje“. Ženská se musí pořád dobývat, zahrnovat láskou a přesvědčovat o tom, že právě ONA je ta jediná – zvlášť když ji opravdu milujete. Zažili jste někdy ráno pocit, když se vzbudíte, je ještě tma, ale už se rodí nový den? Nevidíte ho, ale CÍTÍTE. Docela prima pocit, zvlášť když se na ten den těšíte. Zažili jste ten pocit s kamarádama na společný akci? Je to ještě lepší. A prožili jste tenhle prchavý okamžik vedle bytosti, kterou opravdu milujete a která vedle vás s vědomím velkého bezpečí a jistoty

spinká a usmívá se? To je to, kvůli čemu žijeme – ten pocit bude potom tisíckrát silnější a do konce života na něj nezapomenete.
Buďme rádi, že ženský existují, já si myslím, že to je naše veliký štěstí.

Drobek